

ONDERWERELD

Ik lig naast de burgemeester en even verderop in ons straatje woont, hoe heet ie ook alweer, van *Jongens waren we, maar aardige jongens*, mijnheer Grönloh, bij jullie beter bekend als Nescio. Om de hoek liggen Jos Brink en Wally Tax. Dus je zou kunnen zeggen dat ik hier op stand woon. Wat in mijn levende leven nooit gelukt is, is me in mijn dode tijd zo maar aan komen waaien.

Toen ik dit plekje uitkoos, leefde ik nog. Niet dat dat nu niet zo is, maar dood zijn is toch een andere staat van zijn. Nadat de dood mij was aangezegd, ben ik met mijn kinderen gaan kijken. Mooi is het hier, zei ik nog. Dan ga ik hier wonen. Jullie kunnen langskomen wanneer het jullie schikt, ik ben er altijd. De burgemeester was toen nog niet gearriveerd. Nescio wel, maar daar had ik op dat moment geen oog voor. Ik keek alleen naar de grote beuk die me schaduw zou bieden.

Het is niet dat ik niet liever had willen blijven leven, maar iedereen gaat dood, dus toen het met mij zover was, heb ik het maar over me heen laten komen. Ik zag het als een avontuur waarbij je op reis gaat en noch de route noch je bestemming kent. En kijk nou eens.

In de onderwereld maken we geen onderscheid tussen mannen en vrouwen, dat is voorbehouden aan de bovenwereld. Als je hier net bent komen wonen is het nog wel zichtbaar, maar na een half jaar al helemaal niet meer. De burgemeester begreep er eerst niks van. 'Ik lijk wel dood, zei hij terwijl hij een blik probeerde te werpen op zijn nette pak dat al een beetje aan het vergaan was. Het klonk geestig.

'Ben je ook,' zei ik. Ik zeg wel *zei ik*, maar zo werkt het niet in het dodenrijk. We *zeggen* niks. Onze geesten leven, of misschien moet ik zeggen zweven. Moeilijk uit te leggen hoe dat werkt. We zweven in een andere dimensie, een parallel universum zonder enige hiërarchie, we zijn allemaal even dood. En tot op zekere hoogte kennen we elkaar hier allemaal. Van elkaar weten we in welke staat van ontbinding we zijn. Uiteindelijk vergaan we allemaal tot sterrenstof. Niet dat dat iets af doet aan de levendigheid van de geest. Die blijft.